

Výlety v okolí

Národní přírodní památka Peklo / Česká Lípa / 8 km / 2

Zámek Zákupy / Zákupy / 8 km / 4

Sochy ve skalách / Brniště / 15 km / 6

Skalní hrad / Sloup v Čechách / 10 km / 8

Lesní divadlo / Sloup v Čechách / 10 km / 10

Samuelova jeskyně / Sloup v Čechách / 10 km / 12

Modlivý důl / Svojkov / 12 km / 14

Skalní brána / Ralsko – Hradčany / 12 km / 16

Juliina vyhlídka / Vranov / 18 km / 18

Zřícenina hradu Ralsko / Ralsko / 19 km / 20

Zřícenina hradu Děvín / Hamr na Jezeře / 28 km / 22

Máchovo jezero, Doksy, Staré Splavy / 18 km / 24

Jarmilina skála / Doksy – Staré Splavy / 18 km / 26

Hrad Bezděz / Bezděz / 30 km / 28

Skalní vyhlídka Jehla / Česká Kamenice / 24 km / 30

Zlatý Vrch / Česká Kamenice / 25 km / 32

Bazilika svatého Vavřince a svaté Zdislavy /
Jablonné v Podještědí / 26 km / 34

Hrad Houska / Houska / 32 km / 36

Hrad Kokořín / Kokořín / 40 km / 38

RESTAURACE A PENZION STARÁ LÍPA

www.stara-lipa.cz

Národní přírodní památka Peklo

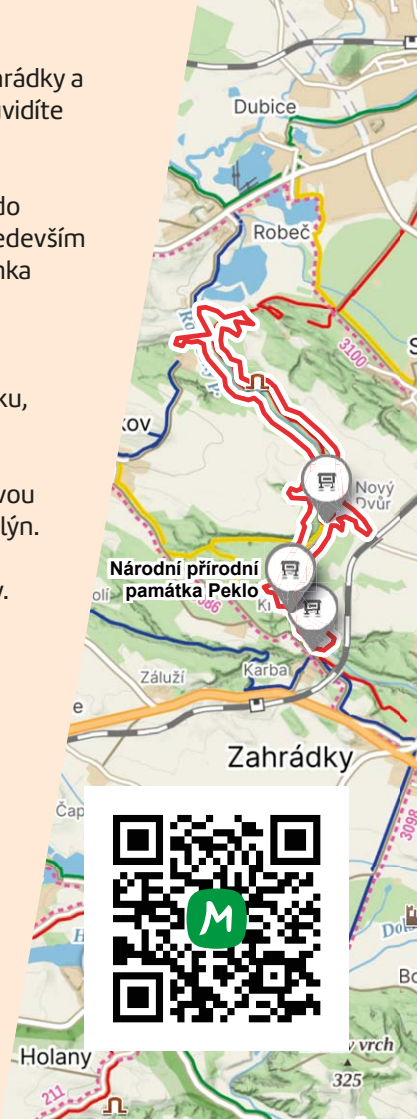
Česká Lípa / 8 km

Naučná trasa Peklem, kaňonovitým údolím Robečského potoka, vede v délce 8 km mezi obcemi Zahrádky a Česká Lípa. Cestou projdete nejen malebnými osadami s lidovou architekturou, ale na jaře po cestě uvidíte tisíce bledulí.

Českolipské Peklo v údolí Robečského potoka je národní přírodní památkou. Potok se zde zařezává do vlhkého údolí na pískovcovém podloží, ve kterém voda vymodelovala bizarní tvary skal. Území je především ceněno z biologického hlediska jako lokalita bohatá na ohrožené druhy rostlin (bledule jarní, prvosenka vyšší, stulík žlutý) a živočichů (výr velký, ledňáček říční, skorec vodní). Po celé délce trasy vás budou doprovázet trsy bledulí jarních, které zde vykvétají na začátku dubna.

Do obce Zahrádky se můžete vypravit autobusem a za místním zámek následujete červenou značku, která vás bude provázet po celé trase. Na začátku výletu vás překvapí skalní obydlí, nebo stáje, do kterých lze volně vejít. Cesta pokračuje pod vlakový viadukt z roku 1898 – technickou památkou, kde objevíte (na jaře) první trsy bledulí jarních, které vás od této chvíle budou provázet celou cestu. Lidovou architekturu jako z pohádky můžete obdivovat v malebné osadě Karba, na kterou navazuje bývalý mlýn. Cesta se svažuje k nivě Robečského potoka, a proto vede po dřevěném chodníčku. Z obou stran vás postupně obtočí pískovcové stěny. Na cestě jsou i různé průlezy, skalní tunely a samozřejmě lávky.

Neprostupné údolí se stávalo v období válek pro obyvatele okolních vsí úkrytem před vojenskými oddíly i verbíři. Počátkem 19. století upravit hrabě Vincenc Karel Kounic, tehdejší majitel zámku Zahrádky, okolí svého zámku v romantický krajiný celek, k němuž patřilo i Peklo. Robečský potok byl po celém svém toku splavněn a plavba na člunu patřila k oblíbeným krátkým výletům šlechty pobývajících na zámku. Na konci (nebo začátku cesty) u Pekelského rybníka vás možná překvapí skalní reliéfy – podobizny bez popisu. Jedná se o reliéf Friedricha Nietzscheho (který se podobá Stalinovi) a podobiznu Richarda Wagnera. Portréty ve skalách vytvořili v letech 1934 sochaři Erich Hockel a Augustin Schindler z České Lípy. Naučná stezka, která vede romantickou nivou národní přírodní památky sleduje skalní převisy, prochází skalním tunelem i zamokřenými místy, která lze přejít pouze po dřevěných chodnících. Upozorňujeme, že údolí Robečského potoka je schůdné pouze pro pěší. Nelze zde jezdit na kole (jsou zde dřevěné zátarasy opatřené zákazovými značkami), ani s kočárkem.

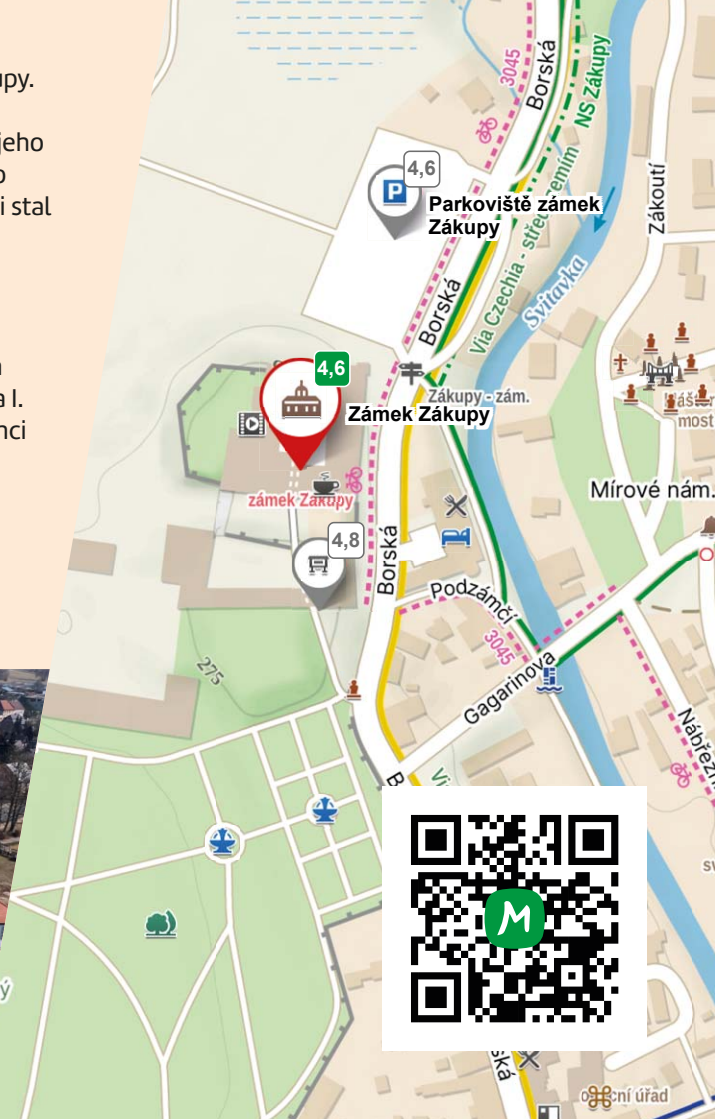
Zámek Zákupy
Zákupy / 8 km

Nedaleko České Lípy se na břehu říčky Svitávky k nebi vypíná zámek Zákupy.

Zámek vznikl na místě gotické tvrze ze 14. století, ve století 16. proběhla jeho přestavba na renesanční reprezentační sídlo, v 17. a 18. století pak na sídlo barokní. Po válce se zámek se třemi nádvořími a bezmála 200 místnostmi stal majetkem státu.

Návštěvníci si mohou vybrat ze dvou základních okruhů. Zámek za císaře Ferdinanda I. je zavede do reprezentačních a soukromých pokojů císaře Ferdinanda Dobrotivého s dobovou výzdobou, vybavením a také výtahem na ruční pohon z konce 19. století. Okruh Zámek za císaře Františka Josefa I. se soustředí na předposledního majitele, císaře Františka Josefa I., a zájemci v jeho rámci zavítají také do zámecké kaple.

Speciálně pro děti je připraven zkrácený dětský okruh a potěší je určitě také pohádkové sklepení se Sněhurkou, Popelkou nebo Šípkovou Růženkou. Zámek obklopuje krásná barokní zahrada, založená na konci 17. století, a anglický park. Za prohlídku určitě stojí také hradní příkop.

Sochy ve skalách

Brniště / 15 km

Stezka „SOCHY VE SKALÁCH“ je z roku 2018. Stezka vede mezi pískovcovými skalami. Ve stínu lesa jsou poblíž skal různá odpočívadla a přístřešky. Stezka je dlouhá asi kilometr. Umělci z Čech a Německa vytesali do pískovcových skal různé výjevy. Jsou tu trollové, lesní bohyně, andělé, zvířata, ryby, ornamenty. Umělci se při vytváření skalních reliéfů inspirovali přírodou, mýty a legendami. Land art je umělecký směr 60. let, který vznikl v USA. V užším smyslu slova nepatří k zahradnímu umění, ale v současné krajinné architektuře se dodnes používají prvky land artu. Hlavně tam, kde se používají skulptury a objekty z organických a anorganických materiálů. Na cestě potkáte 18 plastik, průvodné letáky jsou k dispozici v češtině i němčině u několika informačních panelů. Projdete bývalou úvozovou stezkou vytesanou do pískovce, kde se nacházejí i staré nápisy. Před vchodem označeným Brána snů vás uvítá tvář trolla. Tady se vnoříte do necivilizačního světa plného překvapení.

Asi nejhezčí, a největší zároveň, je výjev Svatý Hubert. Skvostná je ženská postava Myslívův sen, kde se výtvarník „chytí“ křivky skalní pukliny a vyseknul nádhernou dívčí postavu. Zlověstně se tváří Velký zkamenělý troll, naproti na skále je Cesta pravěkem II, ponor do hlubin pramoře.

Hubert pocházel z bohaté šlechtické rodiny v Akvitánii, kam se narodil roku 655. V mládí věnoval většinu času lovu a bujarým oslavám. Jednoho dne při lovu narazil na podivuhodného jelena. Mezi paroží mu zářil zlatý kříž. Skrze tohoto jelena k němu promluvil Bůh. Hubert se po tomto zážitku stal knězem, později dokonce franckým biskupem a velmi se zasloužil o šíření křesťanství. Po své smrti byl roku 744 svatořečen a stal se patronem myslivců a střelců, jeho svátek se slaví 3. listopadu. O rozšíření kultu sv. Huberta se na našem území zasloužil František Antonín, hrabě Sporck, který v roce 1695 založil Řád sv. Huberta. Pozoruhodná je znovuobjevená skalní kaplička z roku 1863, reliéf svatého Jiří a pak řada dalších dřevěných plastik. Pár instalací je z také drátu. Umělci se většinou inspirovali bájemi, legendami a přírodou. V případě stezky ve skalách v obci Brniště jde o uměleckou tvorbu mimo chráněnou krajinnou oblast. Sochy vznikly podél původní úvozové cesty a na místech, kde se dříve pískovec lámal. Použily se již dříve lidskou rukou opracované skály. Na uměleckou skalní galerii navazuje přehlídka soch dřevěných, hlavně dřevěných zvířat, medvědů apod. Na stezce jsou i další výtvořky, drátěné jakoby letící postavy nebo brány vytvořené z větví. Na konci stezky se ještě můžete projít bylinkovou zahradou.

Skalský hrad
Sloup v Čechách / 10 km

Sloup (v 18. století zmiňovaný jako Alt Birgstein / Bürgstein) je zaniklý skalní hrad na jihozápadním okraji obce Sloup v Čechách v okrese Česká Lípa v Libereckém kraji. Pozůstatky hradu a mladší úpravy místa z doby baroka jsou chráněné jako kulturní památka.

Z vlastního hradu zůstaly do dnešních dnů zachovány jen zbytky některých prostor a budov, kdysi vytesaných do skály. Převážnou část prohlídkového areálu představují bývalé poustevny, skalní kostel, ambit, kaple, terasy a další objekty, které zde byly uměle vytvořeny v době baroka. Na toto období se odvolávalo i pozdější pojmenování skály Poustevnický kámen (Einsiedlerstein).

Lesní divadlo
Sloup v Čechách / 10 km

Lesní divadlo bylo vybudováno v mělké skalnaté sníženině na jihozápadním úpatí pískovcového ostrohu Na Stráži, asi půl kilometru jižně od Sloupu. Myšlenka založit letní divadelní scénu uprostřed lesů vznikla roku 1920 a o rok později pak byla scéna dostavěna.

S výstavbou lesního divadla podle návrhu malíře Ringela se začalo v roce 1920 a v létě následujícího roku bylo slavnostně otevřeno Hauptmannovou hrou Potopený zvon. Divadlo využívalo členitý pískovcový skalní masiv, za nímž se ukrývalo zákulisí. Jevišťe bylo na severní straně ukončeno asi 3,5 m vysokou válcovou věží, spojenou se skalním masivem kamennou zdí s gotickou bránou. Mimoto na něm byly ještě další dřevěné stavby, vzájemně propojené ve skále vytesanými průchody a tunely. V příkopu pod jevištěm bylo orchestřiště a na protilehlém svahu bylo upravené hlediště s dřevěnými lavicemi asi pro 1600 diváků.

Od 60. let 20. století divadlo dlouhou dobu chátralo a téměř upadlo v zapomnění. V roce 2004 však bylo divadlo opraveno a do protějšího svahu byly zasazeny lavičky pro 250 diváků. V letních měsících se zde konají pravidelná divadelní představení, která mají neopakovatelnou atmosféru.

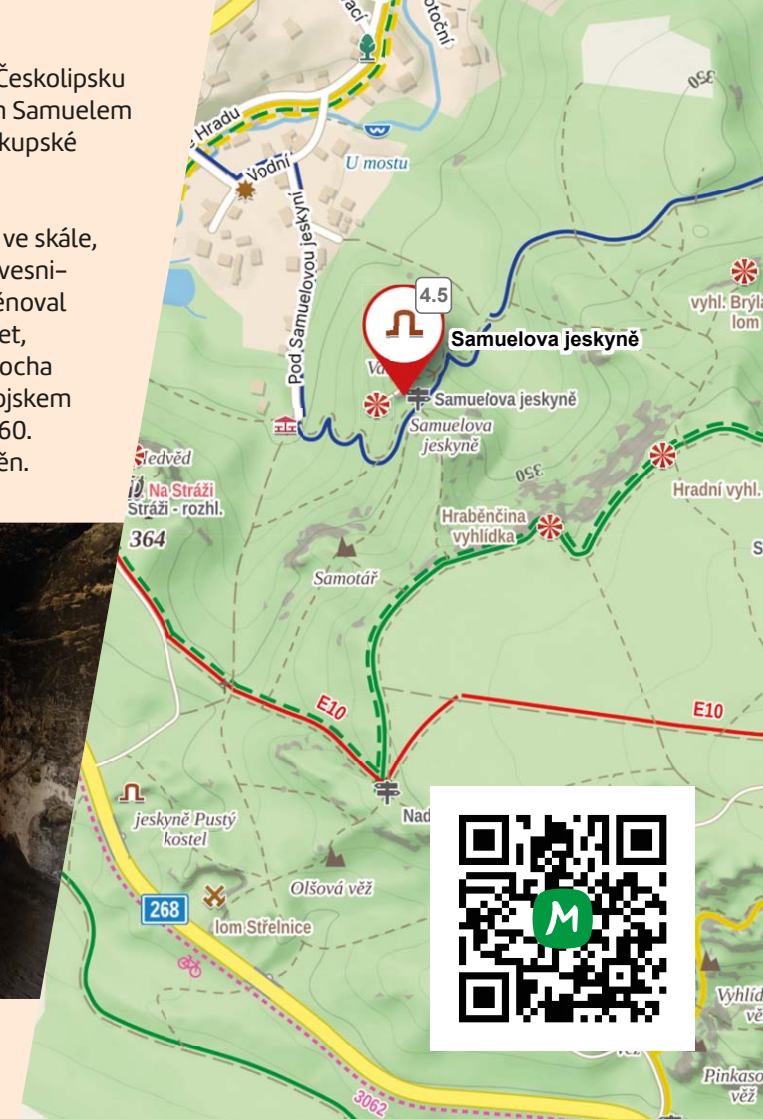

Samuelova jeskyně
Sloup v Čechách / 10 km

Samuelova jeskyně je umělý skalní útvar u obce Sloup v Čechách na Českolipsku z 18. století. Jedná se o skalní obydlí, vytesané místním poustevníkem Samuelem Görnerem. Z geomorfologického hlediska okolní skály náleží do Zákupské pahorkatiny.

Rodák z obce Sloup, poustevník Samuel Görner si vytesal v roce 1718 ve skále, dříve pojmenované jako Spitziger Stein, tj. Špičatý kámen, poblíž své vesnice jeskyni, kterou používal jako své obydlí, resp. poustevnu. V ní se věnoval broušení skleněných čoček, výrobě brýlí a dalekohledů. Strávil tu 17 let, v roce 1735 odešel na nedaleký hrad Sloup, na jehož vrcholu je jeho socha s dalekohledem. V roce 1742 utekl na čas ve strachu před pruským vojskem do Prahy, v roce 1756 odešel na pouť do Říma, odkud se vrátil roku 1760. Ke konci života se přestěhoval k Příbrami, kde byl oloupen a zavražděn.

Modlivý důl
Svojkov / 12 km

Modlivý důl je poutní místo se skalní kaplí u obce Svojkov na Českolipsku, je i zalesněným údolím s mnoha pískovcovými skálami na jihozápadní straně kopce Slavíček. Skalní kaple je chráněna jako kulturní památka České republiky.

Protože se o dole tradovalo několik pochmurných pověstí (motivem byla láska a smrt), čeledín ze statku v roce 1704 pověsil v údolí obrázek Panny Marie a Ježíše. V roce 1760 pomocník sládka ze svojkovského pivovaru Metzer zde pověsil obrázek nový, vysvěcený. Místo začali navštěvovat pocestní a začali šířit pověsti o zázracích. Roku 1772 zbožná hraběnka Cervelliová (paní Czerwelli ze Svojkova) nechala postavit dřevěnou kapličku a do ní pověsit proslulý obrázek. Už téhož roku sem bylo vypraveno z České Lípy první procesí. Koncem 18. století tuto původní kapličku nechala hraběnka Alžběta Kinská nahradit kapličkou vytesanou ve skále. Práci provedli zedník Josef Sacher ze Svojkova.

Během II. světové války a v letech po ní bylo poutní místo vč. křížové cesty poničeno, mnoho věcí se ztratilo. V roce 2001 byla na oltář dodána a vysvěcena nová socha Panny Marie na místo původní ukradené. Dnes je součástí areálu i křížová cesta s kopiemi původních obrazů. V posledních letech se každého 1. května k zahájení mariánského měsíce zde koná mše svatá. Několikrát ji celebroid biskup Josef Koukl. Na konci rokly bylo postaveno dlouhé schodiště k oratoriu, což byl upravený výklenek ve skále se skalní plastikou ukřížování. Zhotovil ji sochař Josef Max starší ze Sloupu. Plastika se nezachovala. Na počátku údolí u Svojkova byl na počátku křížové cesty postaven kříž. U něj je odbočka k Svojkovským skalám a na ní je upravená tůňka Pramen u Strážce.

Skalní brána

Ralsko – Hradčany / 12 km

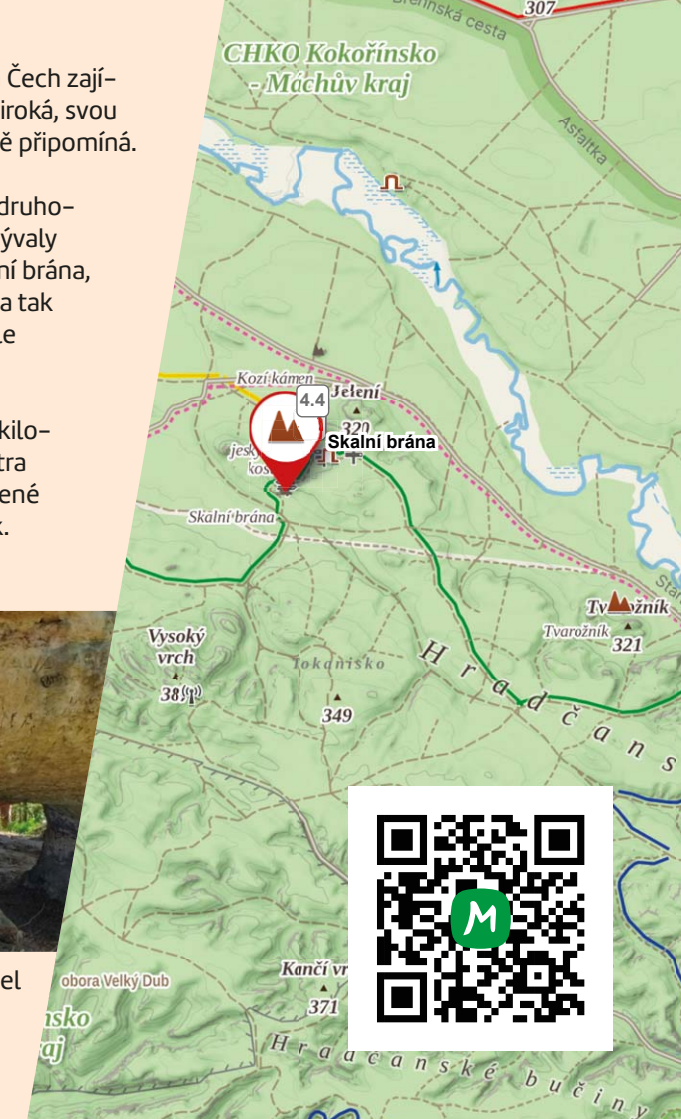
Severozápadně od Ralska v Českém středohoří najdou návštěvníci severních Čech zajímavý geologický útvar. Skalní brána je vysoká necelých 5 metrů a podobně široká, svou velikostí se tedy známé Pravčické bráně nevyrovná, svojí podobou ji ale určitě připomíná.

Ve skalách Ralské pahorkatiny je možné dodnes najít zkameněliny z období druhohor, a tak si tady na své přijdou i milovníci paleontologie. Hradčanské stěny bývaly vojenským prostorem a na pískovcové skalní útvary jsou bohaté. Ralská skalní brána, která v oblasti rozhodně není jediná, leží jen půl kilometru od Psího kostela, a tak její návštěvu určitě stojí za to spojit i s prohlídkou těchto ve středověku uměle vytvořených jeskyní.

Skalní brána u Ralska a celá oblast skalního města je dobře přístupná po 3,5 kilometru dlouhé nenáročné naučné stezce Jeřáb, začínající u informačního centra v blízkých Hradčanech. Pokračovat je odsud možné po modře a zeleně značené turistické trase třeba až k Máchovu jezeru nebo do Provodína, kam jezdí vlak. Z železniční stanice Jestřebí je to ke skalní bráně asi 6,5 kilometru pěšky.

Psí kostel

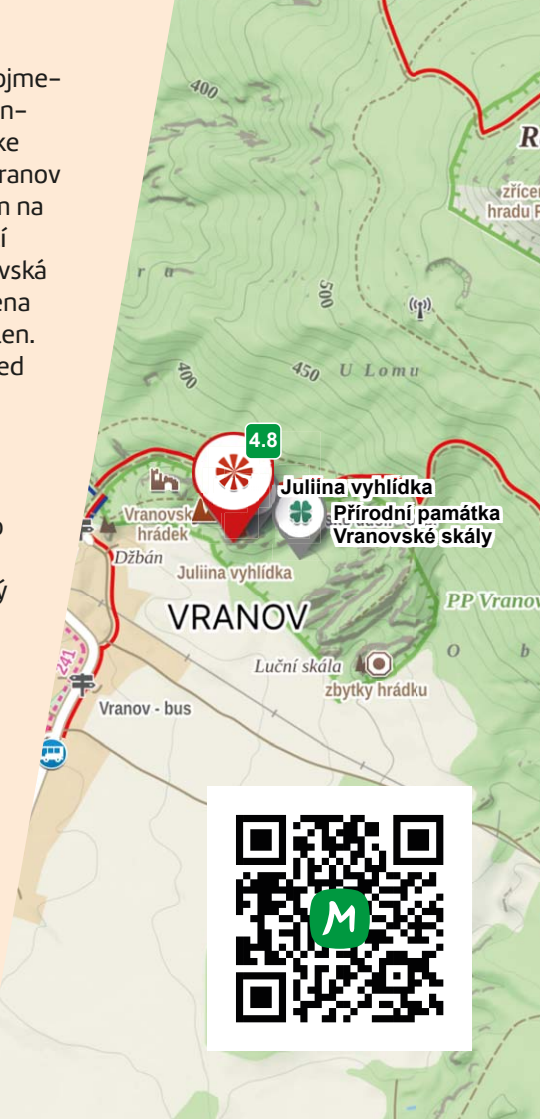

Juliina vyhlídka

Vranov / 18 km

Upravená vyhlídka na vrcholu pískovcové skály nad osadou Vranov u paty vrchu Ralsko pojmenována r. 1822 podle hraběnky Juliany von Hartig, manželky majitele mimoňského a vartenberského panství. Přístupná po červené značce z Vranova, resp. z Mimoně. Východištěm ke skalní Juliině vyhlídce je město Mimoně, odkud vychází červená značka do osady Vranov. Vranov (německy Rabendorf) je malá vesnice, místní část města Mimoně, která se nachází asi 2 km na severovýchod od okraje a 3 km od středu Mimoně. Trvale zde žije 50 obyvatel. Vranov leží v katastrálním území Vranov pod Ralskem o rozloze 2,01 km². S Mimoní ho spojuje Vranovská alej, původně jubilejní alej císaře Františka Josefa I., určená pro pěší chůzi. Alej byla vysazena v r. 1898 na počest 50. výročí císařova panování. Provoz motorových vozidel tu není dovolen. Na konci aleje stojí kaplička Nejsvětější Trojice, postavená r. 1778. Odtud už se nabízí pohled na pískovcové Vranovské skály na úpatí Ralska. Mezi nejznámější patří Juliina vyhlídka a je oblíbenou zastávkou turistů při výstupu na horu Ralsko. Z centra Mimoně je po červené značce vzdálena 3,5 km.

Území přírodní památky je možno pohodlně navštívit již od r. 1822, kdy bylo zpřístupněno pomocí schodů vytesaných v pískovci. Z vrcholu Juliiny vyhlídky je pěkný výhled jižním a západním směrem, na osadu Vranov a město Mimoně. Vrchol vyhlídky je uměle upravený a jsou zde patrné kruhové stopy ve skále po původním vyhlídkovém altánu. Odtud nejen shlížela do kraje hraběnka Juliana, ale také se tu odehrála jedna epizoda Rychlých šípů, když v šiškové válce dobývali hrad. Vyhlídku znal Jaroslav Foglar z četných letních táborů, které pod Ralskem organizoval. Komu nestačí směrově omezený rozhled z Juliiny vyhlídky, může pokračovat vzhůru po červené značce na vrchol ke zřícenině hradu Ralsko (696 m n. m.), odkud je kruhový rozhled. Výhled ze skály si oblíbila hraběnka Juliana von Hartig, provdaná za majitele mimoňského a vartenberského panství, hraběte Franze Hartiga. Hrabě Franz de Paula von Hartig nechal pro ni skálu lépe zpřístupnit vytesaným schodištěm a okraj skály zabezpečit železným zábradlím. Na vysekaný kruhový základ na skalním vrcholu nechal postavit dřevěný gloriét. V den hraběččiných třicátých šestých narozenin 6. června 1822 byla upravená skála předána veřejnosti a na počest hraběnky pojmenována Julianina vyhlídka, později Juliina.

Zřícenina hradu Ralsko

Ralsko / 19 km

Ralsko (696 m n. m., německy Rollberg,) je nejvyšší vrch České tabule. Leží v okrese Česká Lípa Libereckého kraje, asi čtyři kilometry severovýchodně od města Mimoň v katastrálních územích Svěbořice, Noviny pod Ralskem a Vranov.

Úbočí a vrcholová část kopce jsou chráněné jako přírodní rezervace Ralsko vyhlášená na ochranu geomorfologických útvarů a na ně vázaných rostlinných společenstev. Na vrcholu stojí zřícenina hradu Ralsko, z níž je kruhový rozhled.

V roce 2012 přešel hrad do rukou soukromého majitele, jehož záměrem bylo na vrcholu vybudovat rozhlednu a samotný vrchol zpřístupnit lanovkou. Rozhledna měla být otevřena v roce 2018. K roku 2021 nebyly dosud stavební práce započaty.

Na Ralsku jsou bývalé kamenolomy. Jihozápadně pod vrcholem je lom, v němž se těžilo od roku 1925 – dnes je opuštěný, zarostlý, v jeho ploše je postaven železný telekomunikační stožár. Na severozápadním a severovýchodním úpatí vede linie množství řopíků československého opevnění vybudovaných v roce 1938. Vrcholové partie jsou chráněny jako přírodní rezervace Ralsko, na jižním úbočí leží přírodní památka Vranovské skály. Na vrchol hory vede turistická červeně značená stezka z Mimoňe, přes Vranovské skály na Ralsko, která dále pokračuje po sestupu k severu na Stráž pod Ralskem. Nejbližší vlakové zastávky jsou v Mimoně nebo v Pertolticích pod Ralskem na železniční trati 086 z Liberce do České Lípy.

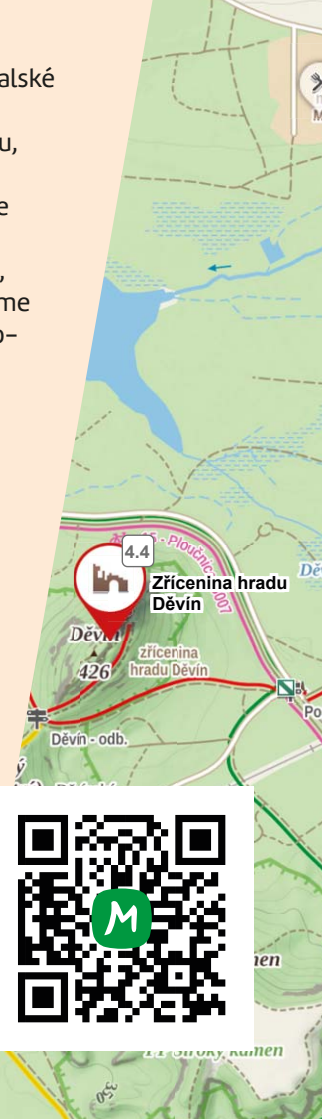

Zřícenina hradu Děvín

Hamr na Jezeře / 28 km

Vrch u obce Hamru, na jehož hřebeni dosud stojí zbytky kdysi pevného hradu Děvín, je součástí zalesněné Ralské pahorkatiny. Kuželovitý kopec vystupuje více než 100 m nad okolní krajinu a jeho severní svah příkře spadá téměř ke břehu Hamerského rybníka. Na jihozápadě je Děvín oddělen sedlem od vyššího Hamerského špičáku, kde se také zachovaly zbytky opevnění, snad strážní stanice k ochraně cesty do Mimoně. Dávný význam této cesty naznačují nálezy římských mincí v prostoru od Mimoně až k pohraničním Petrovicím na severu, dokonce i pod samotným Děvínem, ale doklady pro to, že zde stála nějaká pevnost ještě před počátkem kolonizace, zcela chybí. Dostatečným vodítkem při zajišťování skutečného stáří hradu nemůže být ani jeho název Děvín, odvozený nejspíše přivlastňovací příponou do osobního jména Diva, i když se s tímto pojmenováním setkáváme již v raném období našich dějin jinde, u hradu nad soutokem Moravy a Dunaje a zejména u hradistě nad Zlícho-
vem, známým z Kosmovy pověsti. Vlastní historie hradu Děvín v někdejší Bolešlavsku začíná ve 13. století. Široké okolí až k pohraničním hvozďům bylo tehdy v rukou rodu Markvarticů a pravděpodobně oni byli ještě před r. 1250 zakladateli hradu. Za Přemysla Otakara II. (1253 – 1278) však již hrad patřil králi, neboť v listině z r. 1260 se uvádí jako svědek Jindřich, purkrabí na Děvíně, a v zápise z r. 1283 je Děvín jedním ze čtyř hradů, které Václav II. postoupil Janovi z Michalovic.

Celková dispozice hradu, daná terénem a obrannými potřebami, byla zřejmě dovršena ve 14. století a pak se již měnila jen málo. Vlastní hrad, umístěný na vyšší části elipsovitě plošiny, tvořila hranolová věž připojenou budovou paláce, které uzavíraly nejširší jihozápadní stranu protáhlého nádvoří, chráněného z ostatních stran srázem a vysokými hradbami. Hluboká studna na nádvoří zajišťovala zásobu vody pro případ obléhání. Vstup do horního hradu byl možný pouze branou ve věži z níže položeného předhradí. Toto rozsáhlé prostranství tvaru trojúhelníka, jehož jednu stranu tvořil palác s věží, bylo opět z obou dalších stran opevněno hradbami nad svahem. V nejužším místě tvořily hradby parkán, zabezpečený ještě válcovou strážní vížkou stojící mimo. Jediná přístupová cesta do předhradí vedla na jihovýchodě pod hradbami hlavního nádvoří a v místech paláce byla uzavřena dvěma branami. K její ochraně sloužila hranolová bašta, vystupující z hradební zdi, a skalní výstupek na severozápadním cípu hřebene, upravený v plošinku s cimbuřím vytesaným do pískovce. Po Janu z Michalovic patřil hrad dočasně vyšehradskému proboštu Janovi a od poloviny 14. století Vartemberkům, potomkům původních zakladatelů, kteří jej drželi s krátkou přestávkou až do poloviny 16. století. Spolu s nedalekou Stráží, Ralskem, Zákupy i vzdálenějším Tolštejnem tvořilo děvínské panství, k němuž kromě okolních vesnic trvale patřilo i městečko Osečná a část Mimoně, rozsáhlou državu strážské větve rodu Vartemberků.

Máchovo jezero, Doksy, Staré Splavy

18 km

Máchovo jezero je rozlehlý rybník přímo zvoucí ke koupání a vodním hrátkám. Na jeho břehu se rozkládá hned několik pláží, které nabízí velké množství nejrozličnějších služeb.

Hlavní pláží je pláž **Doksy** a k ní přiléhající pláž Klůček, kde si můžete zapůjčit šlapadla nebo lodičky, užít si vodní atrakce nebo si zasportovat při plážovém volejbalu.

Na pláži **Staré Splavy** na vás čekají plovoucí bazén a aquapark se spoustou atrakcí, jako jsou vodní trampolíny, skluzavky nebo lezecké stěny na vodě. Sportovci si užijí vodní nebo plážový volejbal, nohejbal nebo stolní tenis. K dispozici jsou opět šlapadla i lodičky. I pláž Pod Borným nabízí spoustu aktivit pro sportovce: půjčovu kol, windsurfingů nebo šlapadel či možnost zahrát si volejbal.

Na všech plážích najdete stánky s občerstvením i sociální zázemí, stejně jako ubytování. V okolí jezera se pořádá spousta kulturních i sportovních akcí.

Jarmilina skála

Doksy – Staré Splavy / 18 km

Na břehu Máchova jezera v severních Čechách stojí přímo u hlavní pláže ve Starých Splavech Jarmilina skála. Svě jméno dostala na počest nešťastné Jarmily ze známé balady Karla Hynka Máchy, a to v roce 1910 u příležitosti stého výročí básníkovy smrti.

Právě na skále, která je dnes na souši, ale dříve stála přímo v jezeře, čekala Jarmila na svého milého loupežníka Viléma, kterého se ale nedočkala. Vrhla se proto odsud do Velkého Rybníka, jak se dřív podstatně větší Máchovo jezero nazývalo, a skončila tak se životem. Dnes se z Jarmiliny skály otevírají nádherné výhledy na jezero i ne- daleký hrad Bezděz, a tak procházka sem určitě stojí zato.

V roce 1936 byl na skálu umístěn Máchův pomník, který tady ale nezůstal dlouho – o dva roky později ho fašisté svrhli do jezera, v současné době je možné prohlédnout si ho v Bělé pod Bezdězem.

Do Starých Splavů jezdí vlak, a tak se sem snadno dostanou nejen řidiči, ale i ti, kteří vlastní dopravu nemají.

Hrad Bezděz
Bezděz / 30 km

V severních Čechách, asi 20 kilometrů od České Lípy, se na hoře Velký Bezděz k nebi vypíná dominanta širokého okolí, hrad Bezděz.

Hrad nechal už ve 13. století vystavět Přemysl Otakar II. a až do třicetileté války byl Bezděz jedním z nejdůležitějších gotických hradů u nás. V 17. století sloužil nějakou dobu jako klášter, po druhé světové válce byl zrekonstruován a zpřístupněn veřejnosti. Bezděz je jedním z mála hradů u nás, který se dochoval bez přestaveb ve své původní podobě.

Na návštěvníky čeká na Bezdězu vzácná raně gotická hradní kaple ze 13. století a křížová cesta s kapličkami. V rámci prohlídky s průvodcem si zájemci dále prohlédnou královský a purkrabský palác s jídelnou a kuchyní. Ze 34 metrů vysoké hradní věže jsou překrásné výhledy do okolí.

Skalní vyhlídka Jehla
Česká Kamenice / 24 km

Vyhlídka se nachází nad Českou Kamenicí a dojít se na ní dá po modré turistické cestě. Cesta vede bukovým lesem stále do kopce a není vhodná pro kočárky. Vyhlídka je situována na jednom ze dvou čedičových vrcholů a jsou odtud daleké rozhledy na Českou Kamenici, Lužické hory, České středohoří a Labské pískovce. Stezka vede na malé vyhlídkové skalisko se zábradlím, které bylo zpřístupněné roku 1879. V roce 1885 postavil českokamenický okrašlovací spolek na chráněném místě u výstupu na Jehlu chatku, která však dnes již neexistuje. Nižší nepřístupná skála pod vyhlídkou se nazývá Trubač. Roku 1680 se v lesích na úpatí Jehly nějaký čas ukrývali účastníci selských rebelií, potlačených nedaleko Dolní Libchavy u České Lípy. Vrchol Jehla je také opředen četnými pověstmi, zejména o skalních skřítcích, kteří zde prý měli i svůj pivovárek.

Zlatý Vrch

Česká Kamenice / 25 km

Zlatý vrch tvoří skála vulkanického původu, složená z čedičových sloupců. Stojí v blízkosti obce Líska v Lužických horách. Čedičové sloupce jsou místy až třicet metrů vysoké, vrchol je tvořen vulkanickou částí. Najdete ho v nadmořské výšce 658 metrů.

Tak, jako u známějšího příbuzného útvaru Panská skála, i v případě Zlatého vrchu čedičové sloupce vytvořily seskupení, díky kterému si obě místa vysloužila přezdívku kamenné „Varhany“. Zlatý vrch je však oproti známější Panské skále více mohutný. Přibližně 200 metrů jihozápadním směrem od něho se nalézá ve výšce 599 m n. m. Stříbrný vrch, který je sice podobného geologického složení, ale jeho sloupce jsou jen krátké a nepříliš vyvinuté.

Zlatý vrch je také zastávkou oblíbené naučné stezky Okolím Studence. Její celková délka činí 22,5 kilometrů, ale můžete si ji zkrátit pomocí několika značených turistických tras. Naučnou stezku lemuje dvacet informačních panelů, které návštěvníky seznamují se zdejší přírodou, geomorfologickými útvary a s říčním a lesním ekosystémem. Vede přes vrch Javor, sedlo U Křížového buku, přírodní památku Líska, kolem Studence a dál kolem Zlatého vrchu až k Pustému zámku. Okolí skýtá výborné podmínky pro turistiku, cykloturistiku, houbaření, v zimě tu najdou vyžití také milovníci lyžování a sáňkování.

Nejkratší cesta na Zlatý vrch je z malebné obce Líska. Výjezd obcí je velmi prudký a proto prosím dbejte opatrnosti. Silnice je velmi úzká, ale na vrchol obce se bez potíží dostanete. Zde je také i veřejné parkoviště (zdarma). Z parkoviště se vydáte po červené trase směrem Zlatý vrch. Počítejte s necelým kilometrem chůze.

Bazilika svatého Vavřince a svaté Zdislavy

Jablonné v Podještědí / 26 km

Historie chrámu je úzce spojena s působením Havla z rodu Markvarticů a jeho manželky Paní Zdislavy. První písemná zmínka o kostelu pochází z roku 1252 v souvislosti s pohřbením paní Zdislavy. Během husitských válek byl gotický kostel vypálen a po roce 1425 znovu postaven. O podobě středověkého kostela až do jeho barokní přestavby není mnoho zpráv, přestože byl ve velké úctě Zdislavin hrob.

Důkazem je zpráva z roku 1596, která líčí obnovu náhrobku paní Zdislavy umístěného v podlaze kostela, obklopeného mříží a dřevěným zábradlím. Od roku 1683 se pracovalo na výzdobě kostela, až do doby, kdy panství získal hrabě František Antonín Berka z Dubé.

Základní kámen pro stavbu nového kostela byl položen 18. září 1699. Projekt vypracoval vídeňský architekt Jan Lukáš Hildebrandt. Stavitelem se stal Petr Bianco z Litoměřic a kameníkem Mikuláš Kitzinger z Mladé Boleslavi. V roce 1702 byly z důvodu přestavby kostela vyzvednuty ostatky Paní Zdislavy a přeneseny do přilehlého kláštera dominikánů. Během stavby 25. března 1706 náhle zemřel donátor kostela hrabě F. A. Berka z Dubé. Nedostatek finančních prostředků donutil novou majitelku panství hraběnku Františku Rosálii Kinskou zjednodušit stavbu kostela. S úspornými návrhy však nesouhlasil J. L. Hildebrandt a znechuceně od stavby odešel. Na jeho místo nastoupil Domenico Perini. Slavnostní vysvěcení chrámu se uskutečnilo až za nových majitelů panství Pachtů z Rájova 4. srpna 1729, a o dva roky později byly do krypty pod ním přeneseny ostatky Paní Zdislavy. Požár roku 1788 značně poškodil zařízení, ale kostel byl v následujících letech zcela opraven. Na zařízení kostela pracovali V. Augusta, K. Krattner, J. Neumann nebo F. Binnert, od kterého pocházejí kamenné sochy na průčelí chrámu. Dekretem císaře Josefa II. z 24. srpna 1786 se řádový kostel bratří dominikánů stal kostelem farním a bratři museli odejít do diecézní duchovní správy. Přítomnost na jejich faře končí kolem roku 1810. V roce 1945 byl kostel i s přilehlým klášterem opět svěřen do duchovní správy dominikánům, a s přerušením v období komunistické totality trvá doposud. V roce 1996 byl farní kostel povýšen na titul baziliky minor sv. Vavřince a sv. Zdislavy. V současné době se v bazilice slouží pravidelné bohoslužby a je součástí prohlídkové trasy v návštěvní sezóně.

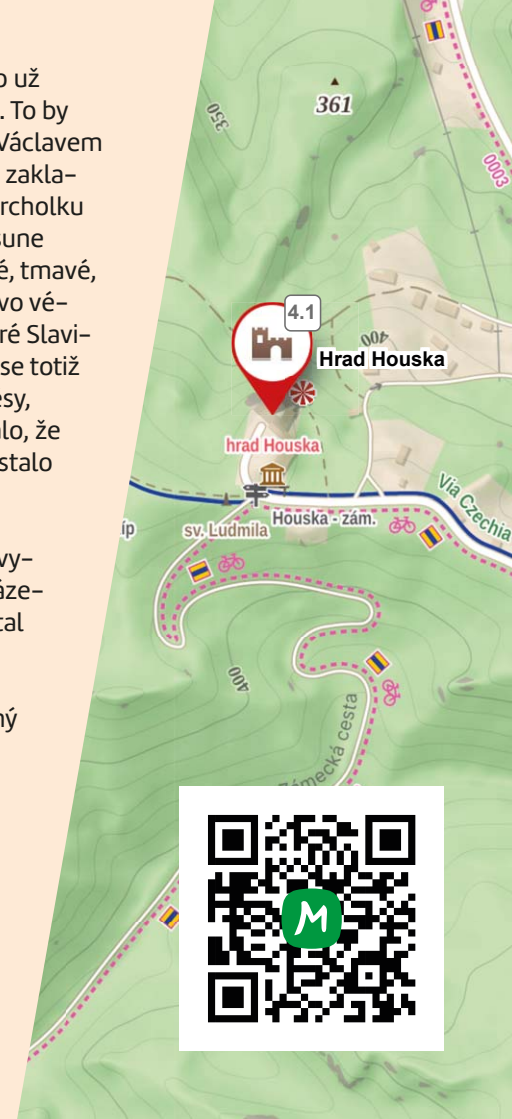

Hrad Houska

Houska / 32 km

Wikipedie nám říká, že „hrad Houska je renesančně přestavěný raně gotický hrad“ – a tady to už začíná. Strašidelné hrady bývaly vždy gotické, a vždy byly později přetvořeny do jiných slohů. To by taky odpovídalo i tvrzení Wikipedie, že byl postaven ve 13. století. Kronika česká, sestavena Václavem Hájkem z Libočan, ale praví, že vše začalo mnohem dříve, již ve století devátém. Přesněji, že zakladatelem hradu byl vévoda Slavibor, otec sv. Ludmily. Původně měla stavba stát na samém vrcholku pahorku, ale protože špička kopce měla podivné podloží, bylo rozhodnuto, že se stavba posune o kousek níž. Zvláštní ale nebylo jen podloží, ale celé místo. Bylo opuštěné, hustě zalesněné, tmavé, nevlídné, bez silnic či kupeckých stezek, bez vody... prostě jakoby tu ani nežili lidé. Jenže slovo vévody je zkrátka slovo vévody, a tak roku 878 bylo pod vrškem kopce vystaveno hradiště, které Slavi-bor věnoval svému synovi Houskovi. Jenže mladý Houska se z toho dlouho neradoval. Stalo se totiž něco nezvyklého. Jednoho dne skála nad pevností pukla a z pukliny začali vystupovat zlé běsy, přízraky, démoni a duchové. Celý kraj smrděl sírou, lidé měli strach vycházet ven a tak se stalo, že jednoho dne hradiště zcela osiřelo. Na dlouhá, předlouhá léta. Psal se přibližně rok 1270, nastalo období rané gotiky a král Přemysl Otakar II. nechává původní hradiště přebudovat na hrad.

V roce 1924 koupil hrad československý průmyslník Josef Šimonek, který jej opravil, a až do vypuknutí II. světové války užíval jako letní sídlo rodiny. Vzhledem k tomu, že se Houska nacházela v tehdejších Sudetech, bylo její využití za války výhradně nacistickou záležitostí. Hrad dostal krycí jméno Burgund II a sloužil jednak jako uložisko židovských knih a taky jako nevěstinec pro německé vojáky. Po osvobození sloužil hrad archivu Národní knihovny ČR a později se v něm plánovalo zřízení sanatoria. K tomuto účelu bylo potřeba vody a tak se udělal pokusný vrt do skály. Voda tam byla jenže... byla silně radioaktivní. Taky vás hned napadla spojitost s pekelníky? Kdo ví? Důvod ovšem může být i ten, že se nedaleko Housky těžil uran, jehož radioaktivita se mohla do podzemních vod dostat. Po sametové revoluci byl hrad vrácen rodině Šimonkové a úplně poprvé v celé jeho bohaté historii, byl v roce 1999 zpřístupněn veřejnosti. Pro některé lidi jde o zcela běžnou záležitost, ale je hodně takových, kteří udávají nevysvětlitelné věci i dnes. Dokonce i sám kastelán potvrzuje, že nevolnost a mdloby návštěvníků nejsou žádnou výjimkou a do některých částí hradu prý odmítají vstoupit psi. Stejně tak je nemožné pořídít si tam hezkou fotografii nebo video. Nějaká magie zřejmě opravdu na hradě působí a možná nikdy nebude vysvětlena.

Hrad Kokořín

Kokořín / 40 km

Hrad Kokořín byl postaven ve 2. čtvrtině 14. století na okraji panství pánů z Dubé, pravděpodobně Hynkem Berkou z Dubé. Hrad byl potom používán asi do poloviny 16. století. Protože však nebyl snad po celých 200 let od svého založení opravován, chátral, až spustl natolik, že již nebyl způsobilý k bydlení. Kromě toho byl hrad těžko přístupný a nepohodlný. Již v 16. století se o něm psalo jako o pustém. Kolem roku 1530 proto byla asi dva kilometry od hradu Kokořína rodem Běřkovských ze Šebířova ve vsi postavena tvrz.

V období romantismu se zřícenina se svým okolím stala inspirací mnohým našim umělcům. Koncem minulého století celou oblast, včetně zříceniny hradu, koupil pražský podnikatel Václav Špaček. Rozhodl se, že v okolí Kokořína vybuduje zařízení pro rekreaci a turistiku. Proto v letech před první světovou válkou opravil hrad, a po válce postavil rekreační zařízení, koupaliště a tenisové kurty v údolí pod ním. Interiéry hradu jsou romantizující ukázkou bydlení. Ochozem po cimbuří se dá celý hrad obejít a návštěvníci mohou vystoupit i na hradní věž, odkud je pěkný výhled do údolí.

RESTAURACE A PENZION STARÁ LÍPA

Restaurace Stará Lípa
Liberecká 16, Česká Lípa
Telefon: +420 601 227 277
E-mail: info@stara-lipa.cz

www.stara-lipa.cz

